

[Kurt Brauer.]

Jeg vil dog godt have lov til at indskyde, inden arbejdsministeren bliver alt for vred over mine angreb på den eksisterende ordning, at det er en vældig betryggelse for mig at vide, at det er en socialdemokrat, der sidder i Laksegade i dag. Det er bare sådan, at vi jo har et system, der er nedfældet i vores grundlov herhjemme, som gør, at vi ikke kan være sikker på, at det altid er en socialdemokrat, der sidder i Laksegade. Det burde man have lavet loven efter, det burde socialdemokratiet og Landsorganisationen have arbejdet efter, da vi faktisk har en sådan grundlov, der ikke sikrer os en socialdemokrat i Laksegade til evig tid.

Med hensyn til hr. Simonsens bemærkninger heroppefra om, at jeg vil luske noget ind ad bagdøren, vil jeg sige, at det er jeg morderlig ked af, for det er min opfattelse, at der står ganske klart og tydeligt her, hvilket system jeg ønsker. Det er ikke et forsøg på ad bagdøren at luske en øget fagbevægelsesindflydelse ind. Det er ikke først og fremmest for at skaffe fagbevægelsen indflydelse, det er først og fremmest for at sikre en bedre anvisning for de arbejdssøgende og i øvrigt for industrien også, det er ikke noget, der er konstrueret fra min side for at give fagbevægelsen et magtmiddel i hænde. Det kan hr. Simonsen så tro på eller lade være, men det har faktisk været andre motiver, jeg havde. Hvis det samtidig giver fagbevægelsen øgede magtmidler, så vil jeg da sige, at det glæder mig ganske gevaldigt.

Hr. Simonsen er i øvrigt med på en integrationstanke og kan ikke rigtig se, at dette er integration. Jeg synes, at her lægges virkelig op til en integration. Hr. Erik Hansen så også gerne en øget integration. Jeg kan ikke rigtig forstå, at man ikke kan indse, at her er begyndelsen til en integration imellem vores socialvæsen og vores arbejdsmarkedsvæsen, hvis man kan kalde det sådan, vores arbejdsformidlingssystem, det er virkelig min opfattelse, at her er begyndelsen til en integration. Men mon den forskellige opfattelse ikke skyldes, at hr. Simonsen og

hr. Erik Hansen i virkeligheden vil have fingre i A-kasserne? Det er det, der spøger, og de vil ikke kalde det andet, selve formidlingsprocessen, for integreret, blot fordi den faktisk er integreret i medfør af dette forslag. Hr. Simonsen og hr. Erik Hansen vil simpelt hen have fingre i A-kasserne, og det får de ikke. De kan lige så godt opgive at nå til vejs ende med den problematik.

Med hensyn til mit punkt 6, som arbejdsministeren nu, synes jeg, råbte meget højt om og talte meget hårdt imod, må jeg sige, at der står faktisk bare, at en arbejdssøgende ikke kan behandles efter arbejdsvægringsbestemmelserne — således som han bliver det i dag — når den tilbudte løn ikke når op på den normale ansættelsesløn på den pågældende arbejdsplads, eller når vedkommende må gå væsentligt ned i løn for at opnå ansættelse. Det er selvfølgelig ikke arbejdsformidlingen, der skal undersøge eller dokumentere, at dette er tilfældet. Ifølge mit forslag burde det naturligvis være den arbejdssøgende selv, som dokumenterede, eventuelt ved sin tillidsmands hjælp, hvis betingelsen ikke var opfyldt. Derfor har jeg ikke, mener jeg, sat arbejdsformidlingen i en kedelig situation, hvor den skal blande sig i arbejdsmarkedet; arbejdsformidlingen skal blot holde op med overhovedet at anvise arbejdskraft til den slags virksomheder, som ikke vil overholde de overenskomster, som er indgået på arbejdsmarkedet med dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udvalget angående forslag til folketingsbeslutning om ændring af arbejderbeskyttelseslovgivningen [af Frandsen m. fl.]. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.